

Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden
(S. Jan 14,2)

TOT DANKBAAR GEDENKEN VAN
WELEERWAARDE HEER

URBAIN VAN DER STRAETEN

Hij werd geboren te Sint-Lievens-Houtem op 25 november 1894 en priester gewijd te Gent op 10 juni 1922.

Zijn priesterlijk ambt oefende hij uit als priester-leraar in het Sint-Hendrikscollege te Deinze (1922-24) en in het Sint-Catharinacollege te Geraardsbergen (1924-35); als aalmoezenier van het Koninklijk Gesticht van Mesen en onderpastoor te Lede bij Aalst (1935-44); als pastoor van Burst (1944-53), van Nieuwkerken-Waas (1953-58) en van Moorsel bij Aalst (1958-67) en als directeur van de kloostergemeenschap van de Liefdezusters van de Verrezen Zaligmaker te Sint-Lievens-Houtem sinds 9 augustus 1967.

De Heer maakte, na een vruchtbaar priesterleven, op 5 januari 1973 in de kliniek van Maria-Middeles te Gent alles nieuw voor hem en werd zijn reisgezel op de tocht naar het Vaderhuis.

Iedere priester wordt uit de kring der mensen genomen en ten bate van de mensen aangesteld voor hun betrekkingen tot God. (S. Paulus)

Wij danken U, Heer God, omdat we dit als werkelijkheid hebben mogen ervaren in dit concrete priesterleven.

Hij hield van het leven, van de natuur, van de mensen, van zijn streek, van zijn volk, van zijn familie en werd gevoelig voor Gods uitnodigende roepstem. Hij wilde zich engageren en iets schoons maken van zijn leven.

Studie, gebed en plichtsbefes tekenden zijn persoonlijkheid en zijn hart. Beginsel en karaktervast wijdde hij zich aan zijn priesterambt.

Leven tussen studenten, langs opvoedings- en vormingswerk hen de zin voor het goede en het

schone helpen ontdekken, hen in de volle zin van het woord „mens“ helpen worden: dat was hem een vreugde en een voldoening. Eenvoud en nauwgezetheid drukte hij als stempel op zijn levensstijl; hij werd de krachtige man die in alle levensmomenten rustig, tevreden en gelukkig bleef: een rotsvast geloof was zijn houvast.

Zo kon hij zich ook ten volle wijden aan het apostolaat tussen volwassenen: mensenkennis was hem een natuurlijke gave; mensen begeleiden en tot steun zijn was zijn dagelijkse inzet. Ijver voor een waardig kerkgebouw, zorg voor Eucharistie, liturgische en sacramentele vieringen, op het leven gerichte catechese, voorbereide prediking en regelmatig ziekenbezoek tekenden telkens zijn parochieapostolaat. Eigen verantwoordelijkheid van medewerkers onderkennend en aanvaardend bleef hij steeds bekommerd om het algemeen welzijn.

Als man van gezond verstand en met levenswijsheid wist hij steeds zijn krachten te doseren. Graag tussen de mensen en geboeid door het leven stelde hij zijn rijpere levensjaren ten dienste van de bejaarden en hun verzorgsters: gemoeelijk en onderhoudend waren zijn gesprekken met hen; zijn goedheid en waardering brachten hen de vreugde te ervaren dat ook zij als mens de moeite waard zijn; zo hielp hij hen geloven in Gods goedheid, mildheid en barmhartigheid. Ook de kinderen en de jeugd bleven hem boeien en ze hielden van zijn aanmoediging.

Moge dit dankbaar gedenken van zijn vruchtbaar priesterleven voor zijn familie waarmede hij zo verbonden bleef en voor allen die hem gekend en gewaardeerd hebben een bron van vreugde zijn en uitgroeien tot deze bede: Moge onze tegenheid en onze dank U begeleiden tot in de vreugde van het eeuwige samenzijn met de Heer, in wiens Naam gij uw levenstaak hebt volbracht.

Heer, schenk hem de blijvende vreugde!

De families VAN DER STRAETEN en
VAN LANCKER

DANKEN

.....
Drukkerij Sint-Bavo - Bavegem